pīs loquit ī vob⁹. Os vō malox orgā
nū est dyabol. Jux illud Regū xvij. E
ro spē mendax ī ore omī pphax eius
qđ dixit spē neq; de malis pphīs. Deū
q; vult bom pauca loquūtur. ipī vō
multiloqui qui sūt multa loquentes
Jsti loq̄tes bona pferūt. isti maliloq̄
sūt cogitātes ⁊ loquētes malicia. Jsti
loq̄tes loquūt vana. isti vaniloq̄tes
loquūt vana. Jsti honesta. illi turpi
loquūt⁹na. Jsti vera. illi falsiloq̄ fal
sa. Jsti hūlia. illi magniloqui sublima.
et sicut dñs bonis tribuit līguā mitē
suam. ita līgua sua labūtur malis in
pdictionē. Nonō q̄rit q; sicut līgua
dicit vulnerās Jerē ix°. ita dī līgua
curatiōis. Ecclī xxxvi°. ppt hoc bñ cō
patur serpēti ī ps̄. vbi dicit Acuerūt
līguas suas sicut serpentes de sp̄ente
eī egredit venenū noctis ⁊ triaca
sanans illud nocumētū. ppt h. ecia
līgua bonox q̄ppt līguie causs ī ps̄.
vbi dicit līgua canū. qua cauis et
si mordeat. mītīū ore tamē hz līguā
medicinalē qua plecta. Jta et līgua
hūana. Pū. xij. Līgua sapientū sānī
tas. ppter hoc ecia dicit. Ecclī xxviij°
Vtragz ex ore ppfūcūt⁹ saluet flatu
accēdens ignem et sputū extīguēs
qua sicut q̄s ore ledit aliū. ita pt
ore lesionē mitigare. patet et iam
dictis q; os valde labile et abile est
ad bonū et malū q; est valde timēdū.
ppt qđ sapiēs Ecclī xxij°. Quis dabit
ou nico custodiā et labijs meis sigā
culū ētū ut nō cadā ab illis ⁊ līgua
mea pdat me. Itē q; aliqu facilius
eduriunt ī malū q; ī bonū qđ valde
cauendū est. ppt qđ dicit ps̄. Duri
custodiā vias meas ut nō delīguā ī
līgua mea. Itē q; os ipm aptū est
ad placandā irā et lesionē illatam
qđ valde cauēdū est. ppt qđ dicitur
rogare q; ad pacē sunt rogādo sz
ūbis quē lesīsti ut ad pacē redeat.
Ue illis qui nō timēt pīculū līgue
sz sup omēs. ve illis qui nolūt ūbis
placare quos offenderūt ūbis. cō

temnētes mādatū vir sī dicentis.
Nō pigeat ex pō ore pferre medi
metā vnde sīa sūt vulnera. Jegē q̄n
autē nēitas disaplme ī morbo col
ren dis dicē vob dura ūba cōpellit. si
eaā ipī modū vob exercissē sentis
nō a vobis exigit⁹ ut a vobis subdit⁹
venīā postuletis ne apud eos quos
oportuit esse subiectos dī mmū suaē
hūlitas regendi franga⁹ auctor
tas. Cūm ex p̄cedenti mādato īquo
dem est et si emissa fuerīt ex ore dura
ūba. eodē ore petat⁹ vēia. posset ardi
q; hoc ī oī casu esse faciēdū. pomī
atenē casū īquo est exercpao saluet
ī plato ⁊ subdito. Det̄mīat aūt duo
ēta hoc. ꝓmo de modo se hūdi in hoc
casu plati ad subditū. 2° de modo se
hūdi ad deū ibi si tū petenda ē vēia.
Cui ꝓmū nondū q; hic pomē q; pt
set gīnge q; plat⁹ in duris ūbis
exercēt erga subditū nō causa regi
mīs. si alia de causa mala ut odij ul
tiudie uel huiusmoi. Itē causa regi
mīs posset ī eisdem exercēdī casibus.
ī quo nō conīrit nēitas disaplme
ut ī quibusdā mītīs qui non sunt
alicuius nēitatis. Itē posset exercēdī
casu ī quo nō ap̄pellēt ad hoc ut eā
alias simpliciter ūbis exhibent se
subditi corrigibiles. ī hijs aūt casibus
reprehensibile est plato duris verbis
uti ad subditos. et ideo dicit ī morbo
cohercēdis. dura pīmū. et nēitas dis
aplme q̄t 2°. et cōpellit cōtra 3m
ostendens ī quo casu sit hoc tollēdā
bile. Item ī hoc q; dicit. Non a vobis
exigit⁹ nō negat q̄n possit fieri et
si ab hoc excusāt plat⁹. Itez subdī
causā huius cū dicit ne apud eos.
Tria aūt tanguūt⁹ in hoc ūbo scilz
crūstāae casus cū dicit⁹ q̄n autē ī
Excusatio ab hūliatiōe sequte cū dī.
Hi ecia ūbi et causa huius cū dicitur
ne apud eos. Qz inteīdū duris
ūbis ūtur vir plati ad subditos. Ca
p̄ quo patet reprehēsio. Ctr.
quoxdā qui putant q; pla

tus et nūq̄ debent dure loqui subditis
ꝙ semp mansuete. sicut eī ꝓpter duros
lapides tuenti fūt malleī duriores. sic
quoīdā duricia regūt ut causa disa
plme duris verbis corrigāt. Inde est
q; dicit aplūs Thīo p°. increpa eos du
re. Hui⁹modi exemplū reliquūt nobis
pīarche q; eīs duriq̄ q; q; dixit noe.
Gen ix°. filio suo maledictus chanaā
puer. Item Gen xlix°. Jacob ad ruben
dixit nō arescās. et ad symeonē ⁊ leui.
Ju ꝙsilū eox nō veniat aīa mea. male
dictus furor eox. Hūc ⁊ tribꝰ sacdtā
les q̄ habuit p̄esse ppl'o ī hijs que dei
erāt idem exemplū reliq̄. Inde est q;
hely eī posteritate sua reprobatis ē
a sacerdocij dignitate q̄a nō dure fi
molliē coīcerit filios suos. Audiebat
siquidē quō filij eius dormiebāt cū
mulieribꝰ q̄ obseruabāt ad ostium
tabnacli. et dixit eis molliē quae
faatis huiusmodi res q̄s ego audi
o res pessimas ab oī ppl'o. Nolite fi
lij mei nō est em̄ bona fama quam
ego audio. Regū ij°. Ieuite eciam le
gīs maledictiones sup tūsgressores
legis. Deut xxvij°. ppt̄ hoc q;dꝰ ite
fecerūt licet dei sp̄iritū loqrentur⁹
vñ Ysa. xlviij°. ad ppl'm iacob. scio
q; durus es tu et nervus ferreus cervix
tua ⁊ frons tua erea t. Et Jhē xxv°.
ad ppl'm ppt̄ multitudinē iniquita
tis tue dura fīa sūt petre tue ⁊ multa
filia apud alios pphas tuenūnt.
Apd apl'os eciā idem tuenit. Unde
pet. Act° v°. ad ananiā. Cur tēptauit
sathanas cor tuū mēturi te sp̄ūi scō
et paulꝰ Gal iij°. O insēsati ga
lathe q̄s vos fascinauit et filia multa.
Discipuli eciā apl'ox hoc ad̄ fecerūt.
Unde stephūs. Act° vij° ad iudeos q̄
bus p̄dicabat dura cervice et incir
cūcisis cordibꝰ et auribꝰ vos semper
sp̄ūi scō resistitis sicut et pīres vīi
et paulꝰ thimotheo discipl'o suo
p̄cepit dicens. Thimo. iij°. Arguе
increpa q; sonat ī duriciā. Ite moy
ses legislator licet esset māsuetissimꝰ

oīm hoīm qui erāt sup t̄rā. tū dure
loquēs iudaico ppl'o dixit. Deutro.
xxxi°. Deo gentionē tuā et cervicē
tuā durissimā. et filia multa. Item
Johēs baptista p̄dicator p̄mittēs di
at ī sua p̄dicatiōe turbis iudeorum
geīmina viparū. Luce iij°. Et dñs eis
dem. Joh viij°. Vos ex pīe dya'o estis
et filia multa. Cū q; pīarche et tri
bus sacdtal⁹ et ppl'e et apli. et cox
discipuli et lator legis veteris et ne
dū legis veusq; et ipe saluator usi
fuerūt duriss'mis ūbis ad hoīes.
quis audeat q̄tempnē platū silia.
faciēte ad subditos causē disciplīe.
Hū q; dicit vir scūs qū nēitas disa
plme dicē vos dura verba q̄pellit.
qua aligū sme dubio hoc q̄tingit.

De q̄bgdā reprehensibilibꝰ circa hūi
litatē. Caplm. C. lxij.

Jrca 2^m. nonō q; liceat causa dis
ciplme liceat plato in duris verba
prūpē. tū pt̄ in hoc excedē modū.
nec tū sic excedendo tenet⁹ se hūlia
re usq; ad petenda vēnā. Nō em̄
omīs hūilitas est vīt̄uosa. est em̄
quedā hūilitas nēitatis qua saluz
q̄s hūiliat⁹ ab alio. ps̄. ppt̄ iniqui
tās suas sepe hūiliati sunt et thoc
nec bona nec mala est. nisi ppt̄ bonū
usum et abusū. Alia est adulatoria ut
cū quis alicui cuī būficio mdiget hu
miliat se variis modis. Ecclī xxiij° do
nec accipiāt osculā⁹ manū dantis.
et ī ꝓmissiōbꝰ hūliant vocē suam.
Alia est falsa ut ypocrite quorū īte
riora non respondent exterioribꝰ. Ecclī
xix. Est q; nequit⁹ se hūliat et īteriora
eox plena sūt dolo. Alia maliciosa ut
cū ūmeus alicui hūiliat se coīā eo. ut
ī hoc possit ei efficacius nocē. sic vul
pes q; se hūiliat usq; ad t̄rā applicās
ventrē ut melius capiat galinā nō
se obseruantē ab ea. Ecclī xij°. Ne ēdas
ūmico tuo ī eternū. et rugīnat se ma
licia illius. et si hūiliatꝰ badat abuce
animū tuū et custodi te ab illo. Alia
est stultitia ut q̄s ex simplicitate sustīet